

Irodalom

– összeállította: Petőcz András –

FABÓ KINGA

A folyondár

Ő fél tőlem, vagy én tőle?
Villanyát kapcsolja, törbe
csalni – kit is? Futtat körbe
fényt, leskel mögüle, föl-le

járatja, táblákon törve
vibrál, a falon, kirakat,
ablaka tárva: kiszalad,
s fölkúszik rám egy iszalag.

Káprázat, a falon, kizökkent,
a szemem bánja a miközben:
behálóz a folyondár.
Hajt – hagyom: nem hagyom – rám.

Lift, ahogy a zsákmányt föl-le.
Gomb, mely egyfolytában villog.
Villanások sora körbe-
ér: forog velem a lichthof.

Forog-forog az emelet,
forgok vele kúszó szemek
tapadnak rám aki nem hajt
szívja erőm szaporodni
levelet,
vele el.

Kelnek mind új, telepedni
sok túltengő én, az enyém
ered, kancsal, szem nem fogja.
Inda: nincs – kapaszkodnia.
rejt el
rajta el

Nem tapad zsákmányt ejteni.
Melyiknek szüksége melyik?
Nyüzög mind burjánoz rosszul
egy tengellyel mind a látás
fordul el
ferdül el.